

Miksi kirkko ei puhu tästä

Why Won't the Church Talk About This?

by [Prophecy News Watch](#)

September 3, 2025

(JANin huomautus: Kiitän Prophecy News Watch'ia siitä, että se on käsitellyt tätä tärkeää kysymystä kirkon hiljaisuudesta.) Nyt enemmän kuin koskaan eskatologiaa on käsiteltävä

saarnatuolista käsin. PNW:n tavoin olen hälyttänyt kirkkoa kymmeniä kertoja puhumaan lopunajan tärkeistä asioista).

Kun Peter Thiel'in kaltainen mies ilmoittaa neliosaisesta luentosarjasta Antikristuksesta, niin se ei ole vain yksi teknologiamoguli, joka pohtii tulevaisuutta – se on *kulttuurinen hetki*. Thiel, miljardööri, PayPal'in ja Palantir'in perustaja, Facebook'in sijoittaja ja pitkäaikainen konservatiivisen politiikan valtapelaaja, ei ole vieras kiistalle.

Hän on toiminut Trump'in luotettavana neuvonantajana ja auttanut muokkaamaan äskettäistä presidentin asetusta, jonka kriitikot varoittavat avaavan oven joukkovalvonnalle. Hän on vastakkainasettelun vastakohta: libertaari ja konservatiivinen, homoseksuaali, mutta silti kristinuskoon

vetoava, uppoutunut Piilaaksoon mutta lisääntyvästi *viehättynyt Raamatusta*.

Nyt syyskuun 15. päivästä alkaen San Francisco'n Commonwealth Club'illa Thiel pitää neljä epävirallista luentoa Antikristuksesta – suljetuin ovin, ei transkriptioita, ei äänitteitä. [Acts 17 Collective](#)'n järjestämät keskustelut lupaavat tutkia tämän apokalyptisen hahmon "teologisia ja teknologisia ulottuvuuksia" hyödyntäen kaikkia aina [René Girard](#)'ista [Carl Schmitt](#)'iin.

Piilaaksossa järjestetty laaja luentosarja, joka käsitteli profetioita, tekoälyä ja jopa Antikristus-hahmon käsitettä, myytiin loppuun lähes välittömästi. Teknologiajohtajat ja kulttuurivaikuttajat jonottavat kuullakseen spekulatioita ihmiskunnan lopusta, *mutta saarnatuolit pysyvät hiljaisina*.

Ja tässä on kysymys, joka jokaisen kristityn tulisi kysyä: Miksi Peter Thiel puhuu Antikristuksesta, kun niin monet pastorit eivät puhu?

Miksi Thiel, miksi nyt?

Thiel'iä on aina kiehtonut uskon, politiikan ja teknologian risteyskohta. Haastatteluissa hän on spekuloinut, että Antikristus ei voisi nousta valtaan raa'alla voimalla, vaan jatkuvalla puheella rauhasta ja turvallisuudesta – kielellä, joka on aavemaisen tuttu maailmassa, joka hoippuu globaalien sotien ja teknologisen mullistuksen välillä.

Näiden luentojen salailu nostaa kuitenkin esiin toisen juonittelun kerroksen. Miksi pitää ne suljetuin ovin? Miksi niitä ei livestriimata, jos tavoitteena on hengellinen tutkimus? Vastaus on ehkä, että Thiel ei yritä pitää raamattutuntia. Hän lavastaa älyllistä salonkia, jossa teologia, valta ja politiikka hämärretään. Jotkut näkevät sen rehellisenä etsimisenä; toiset uskonnolliseen kieleen pukeutuneena elitisminä.

Kuka muokkaa Thiel'in ajattelua?

Acts 17 Collective, tapahtuman takana oleva voittoa tavoittelematon järjestö, brändää itsensä nimellä "Kristuksen tunnustaminen teknologiassa ja yhteiskunnassa". Sen perusti Michelle Stephens, joka on selittänyt, että

heidän tehtävänsä on luoda tiloja syvälliselle keskustelulle sellaisten ihmisten kesken, jotka eivät ehkä koskaan astu jalallaan perinteiseen kirkkoon. *Acts 17* heijastaa monella tapaa Piilaakson uutta kiinnostusta kristinuskoon – ei nöyränä uskona, vaan kulttuurisena ja älyllisenä lähteenä louhittavaksi.

Thiel voi olla vilpiton, mutta vilpittömyys ei ole sama kuin oikeaoppisuus. Kuten monet kristityt tarkkailijat ovat jo varoittaneet, että kun teologiaa muokkaavat enemmän filosofit kuin profeetat, niin tulos on usein vääristynyt.

Miten tämä on linjassa Raamatun kanssa?

Olkaamme suorasukaisia: se ei ole. Thiel on avoimesti homo mies, jonka maailmankuva on kulttuurisen kristinuskon, älyllisen filosofian ja Piilaakson futurismin hybridi. Se asettaa hänet ristiriitaan historiallisen kristillisen oikeaoppisuuden kanssa. Silti hän puhuu Antikristuksesta – eskatologian keskeisestä hahmosta – *samalla kun lukemattomat pastorit väistelevät aihetta*.

Eräässä mielessä on kiitettävää, että Thiel on halukas esittämään nämä kysymykset, mutta se paljastaa myös amerikkalaisen kirkon epäonnistumisen. *Miksi annamme teknologiamiljardöörin nousta lavalle raamatullisissa profetioissa, kun pastorit – Jumalan kansan paimenet – pysyvät hiljaa?*

Miksi pastorit eivät koske Antikristukseen

Tämä on kirvelevin syyte. Syy siihen, miksi Piilaakso puhuu Antikristuksesta saarnatuolien ollessa hiljaa, ei ole se, että aihe olisi merkityksetön. Se johtuu siitä, että kirkko on tullut araksi.

Monet pastorit eivät saarnaa Antikristuksesta, ei siksi, että Raamattu olisi epäselvä, *vaan koska he itse eivät tiedä, mihin uskovat*. Seminaari opetti heitä epäilemään profetioita. Jotkut hylkäävät Ilmestyskirjan vertauskuvallisena. Toiset pitävät Danielinkirjaa ja Tessalonikalaiskirjettä kulttuurisesti merkityksettöminä. Lukemattomissa saarnatuoleissa

profetia hyljätään "liian jakavana", "liian spekulatiivisena" tai "epäkäytännöllisenä jokapäiväiseen elämään".

Ja mikä on tulos? *Kristittyjen sukupolvi, joka janoaa vastauksia globaalin kaaoksen aikakaudella* – ja sen sijaan, että kuuntelisivat pastoreitaan, he kuuntelevat Peter Thiel'iä.

Eikö olekin merkittävää? Mies, joka oli mukana perustamassa Palantirin kaltaista valvontajättiläistä, *on halukas spekuloidaan Antikristuksesta, samalla kun Jumalan kansan paimenet teeskentelevät, että aihe ei ole tärkeä*. Monet kirkot, jotka pelkäävät sensaatiohakuisuutta, ovat hyljänneet eskatologian kokonaan. Ironia on suunnaton.

Mitä kristittyjen pitäisi ottaa tästä

Thiel'in luentosarja on vilkkuva neonkyltti. Siinä sanotaan: *Maailma on kiinnostunut profetiasta, vaikka seurakunta ei olisikaan.*

Kristittyjen ei pitäisi luovuttaa keskustelua Antikristuksesta miljardööreille, filosofeille tai voittoa tavoittelemattomille järjestöille, jotka sekoittavat DJ-bileet teologiaan. *Jos jotakin, niin tämän hetken pitäisi herättää seurakunta vaatimaan takaisin profetian opetus* – ei villillä spekuloinnilla, vaan raamatullisella selkeydellä.

Meidän on erotettava motivaatio. Yrittääkö Thiel kunnioittaa Kristusta, vai tulkitseeko hän Häntä uudelleen Piilaakson linssin läpi?

Meidän on palattava Raamattuun. Ei Girard'iin, ei Schmitt'iin, ei kulttuurikristillisyyteen. Vaan Danielin, Paavalin, Johanneksen ja Jeesuksen omiin sanoihin koskien aikakauden loppua.

Meidän on kohdattava pelkuruus. *Pastorit, jotka välttelevät profetioita pelosta tai tietämättömyydestä, pettävät laumansa.*

Kuka puhuu auktoriteetilla?

Ironia on lähes sietämätön. Valtapolitiikan ja teknologiakulttuurin liottama homomiljardööri on valmis painimaan Antikristuksen kanssa. Samaan aikaan monet kirkot joko välttävät profetiaa kokonaan tai *hymähtävät ivallisesti niille, jotka ottavat sen vakavasti*.

Tämä hetki vaatii päätöstä. Jatkaako kirkko profeetallisen keskustelun luovuttamista Piilaakson eliitille, vai löytävätkö pastorit uudelleen rohkeutensa saarnata koko Jumalan neuvoa - mukaanlukien tuomiota, eksytystä ja Kristuksen paluuta koskevat osat?

Yksi asia on varma: *jos saarnatuoli pysyy hiljaisena, muut täyttävät tyhjiön*. Ja kuten Peter Thiel'in luentosarja osoittaa, nuo äänet eivät aina johda ihmisiä lähemmäs totuutta.

JAA TÄTÄ